

Ama kései szó 1.

Késve érkeznek hozzám a szavak.
Aszott tavasz, aszott esték jönnek.
A ledöntött fák nem virágoznak.
Vonyítanak az éhezõ ebek.

Útra kelek, követem csillagom,
Tükröt és pecsételt gyertyát viszek,
S míg porrá mállik egykori voltom,
Kolomppal játszik a szomszéd gyerek.

Behajt a szél, nem leszel hontalan,
Lehámoz rólad jövőt és halált,
Nem kérdezi: ki fia vagy, honnan,
Követned kell az utolsó szavát.

Ama kései szó 2.

Olvadni kezd a télre fagyott szó.
Ígéretszegõ égre átkozó
tekint:
örökhuzatban halálhuzat van.
Nincs kenyér csak kés van az asztalon,
ím int
felém, én nem látok el odáig,
csak tartom az irányt fától-fáig
mígnem
szénné éget az érthetetlen Úr
s mint gyászkoockát piros szívére szúr
engem.

